

Sygnatura akt IX Cupr 1466/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 20-05-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Jolanta Malik

Protokolant:Maja Zając

po rozpoznaniu w dniu 20-05-2014 r. weW.

sprawy z powództwa (...)N. S. F. I. Z. z siedzibą w K.

przeciwko E. S.

- o zapłatę

oddala powództwo

Sygnatura akt IX Cupr 1466/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)N. S. F. I. Z.w K.wniosła o zasądzenie od pozwanej E. S.kwoty 1 037,19 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 1 023,56 zł od dnia 24 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie 30,54 zł. Strona powodowa wskazała, iż pozwana zawarła z (...) Bank S.A.we W.umowę nr (...), na mocy której zobowiązała się do spłaty zadłużenia. W związku z nieuregulowaniem w terminie zaległości, Bank wypowiedział umowę i wezwał pozwaną do zapłaty. Pozwana mimo działań windykacyjnych uregulowała w pełni zadłużenia w terminie wyznaczonym przez Bank. pozostała do zapłaty wierzytelność została zbyta w dniu 7 czerwca 2013 roku przez (...) Bank S.A.we W.na rzecz strony powodowej. Strona powodowa poinformowała pozwaną o cesji wierzytelności i wezwała ją do zapłaty zaległości. Pozwana nie uregulowała zadłużenia w wyznaczonym terminie.

Postanowieniem z dnia 5 września 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód VI Wydział Cywilny stwierdził w sprawie toczącej się pod sygnaturą akt VI Nc-e 1630620/13 brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

* * *

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny :

Pozwana E. S.zawarła w dniu 28 listopada 2007 roku z (...) Bank S.A.we W.umowę o kartę kredytową nr (...).

Dowód :

- **umowa nr (...), k. 13 – 17**

W dniu 7 czerwca 2013 roku strona powodowa (...)N. S. F. I. Z. w K.(kupujący) zawarła z (...) Bank S.A.we W.(sprzedający) umowę przelewu. Pod warunkiem i w zamian za zapłatę skorygowanej ceny zgodnie z postanowieniami zawartymi w umowie przelewu i w umowie przedwstępnej, ze skutkiem od daty, w której rachunek bankowy sprzedającego miał zostać uznany pełną kwotą skorygowanej ceny pomniejszonej o kwotę niewykorzystanej

kaucji, sprzedający sprzedał i scedował wszystkie wierzytelności przeniesione na kupującego, a kupujący kupił i przyjął cesję (ust. 1.1 umowy). Wierzytelności przeniesione przedstawione zostały w załączniku nr 1 do umowy.

Dowód :

- **wyciąg z umowy przelewu, k. 18**

Pismem z dnia 10 czerwca 2006 roku (...) Bank S.A. we W. działając w imieniu strony powodowej poinformował pozwaną E. S., iż na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 7 czerwca 2013 roku wierzytelność z tytułu zaległości dotyczącej kredytu nr (...) została sprzedana na rzecz strony powodowej.

Kolejnym pismem z dnia 10 czerwca 2013 roku (...) Bank S.A. we W. działając w imieniu strony powodowej wezwał pozwaną do zapłaty, w terminie 7 dni od otrzymania wezwania do zapłaty, kwoty 1 030,52 zł.

Dowód :

- **pismo z 10.06.2013 r., k. 23,**
- **wezwanie do zapłaty z 10.06.2013 r., k. 22**

W dniu 24 czerwca 2013 roku strona powodowa (kupujący) zawarła z (...) Bank S.A. we W. (sprzedający) aneks do umowy przelewu. Sprzedający potwierdził otrzymanie skorygowanej ceny w dacie zamknięcia transakcji (7 czerwca 2013 roku). Strony potwierdziły, że wierzytelności przeniesione, które zostały przedstawione w załączniku nr 1 do umowy przelewu (z wyjątkiem w pełni spłaconych wierzytelności, których spłata nastąpiła w dacie zamknięcia transakcji lub w okresie bezpośrednio ją poprzedzającym) zostały przeniesione na kupującego w dacie zamknięcia transakcji ze skutkiem od tej daty, o czym stanowił ust. 1.1 aneksu. Na mocy ust. 1.2 aneksu sprzedający w oparciu o badanie i rozliczenie spłat dokonanych w odniesieniu do wierzytelności przeniesionych, wymienionych w załączniku nr 1 do umowy przelewu, potwierdził saldo zadłużenia w odniesieniu do każdej z wierzytelności przeniesionych na dzień 7 czerwca 2013 roku. Salda przedstawione miały zostać w załączniku do aneksu. Zgodnie z postanowieniami ust. 1.3 aneksu załącznik do aneksu zawierał kompletny wykaz wierzytelności przeniesionych na kupującego zgodnie z umową przelewu. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności pomiędzy załącznikiem do aneksu a załącznikiem nr 1 do umowy przelewu, załącznik do aneksu miał mieć charakter wiążący.

Dowód :

- **wyciąg z aneksu do umowy przelewu, k. 19**

* * *

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, o czym stanowi art. 339 § 1 k.p.c. Na mocy art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W toku niniejszego procesu pozwana zachowała postawę całkowicie bierną. Nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie stawiła się także na rozprawie. W przedmiotowej sprawie spełnione zostały zatem powyższe przesłanki do wydania wyroku zaocznego. Jednocześnie w ocenie Sądu nie wystąpiły przesłanki pozytywne zawarte w treści 339 § 2 k.p.c.

Należy wskazać, że niezależnie od wynikającego z przytoczonego wyżej domniemania prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy, Sąd ma każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do jego twierdzeń z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. W przypadku wątpliwości w tym przedmiocie, Sąd nie może wydać wyroku zaocznego, opierając się tylko na twierdzeniach powoda o okolicznościach faktycznych. Należy przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu wyjaśnienia powstałych wątpliwości (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1998 roku, I CKU 85/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1997 roku, I CKU 115/97).

Zawarte w pozwie twierdzenia budziły poważne wątpliwości Sądu, wobec czego uznał on za konieczne przeprowadzenie postępowania dowodowego.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 k.p.c., według którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z jakich wywodzą skutki prawne.

Strona powodowa nie udowodniła swojej legitymacji czynnej, a także swojego roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości. Jako wierzyciel dochodzący zaspokojenia wierzytelności powinna wykazać podstawę (źródło) zobowiązania pozwanego i jego wysokość, jak też swoją legitymację czynną.

Strona powodowa twierdziła, iż nabyła wierzytelność wobec pozwanej od (...) Bank S.A. we W., przedkładając na dowód swojej legitymacji czynnej umowę o kartę kredytową nr (...), wyciąg z umowy przelewu z dnia 7 czerwca 2013 roku, pisma z dnia 10 czerwca 2013 roku, wyciąg z aneksu do umowy przelewu z dnia 24 czerwca 2013 roku oraz wydruk zestawienia finansowego.

Zdaniem Sądu strona pozwana nie udowodniła swojej legitymacji czynnej, gdyż z przedłożonych dokumentów nie wynika jednoznacznie, ażeby nabyła tę konkretną wierzytelność, której dochodzi w niniejszym procesie. Strona powodowa nie przedłożyła bowiem kompletnych egzemplarzy umowy przelewu oraz aneksu do niej, a jedynie ich wyciągi, których zakres treściowy był w znacznym stopniu ograniczony. Przedłożony wyciąg umowy przelewu zawierał jedynie dwa zapisy umowne, z czego z ust. 1.1 wynikało, iż cesja wierzytelności następowała zgodnie z postanowieniami zawartymi w umowie przelewu oraz w umowie przedwstępnej. Brak pozostałych zapisów umownych oraz nieprzedłożenie umowy przedwstępnej uniemożliwiało Sądowi weryfikację skuteczności wstąpienia strony powodowej w miejsce pierwotnego wierzyciela. Strona powodowa nie przedłożyła również załącznika nr 1 do umowy przelewu zawierającego wykaz wierzytelności stanowiących przedmiot umowy przelewu, a tym samym nie wykazała czy umową tą objęta była ewentualna wierzytelność względem pozwanej. Co więcej postanowienia umowy przelewu zmodyfikowane zostały brzmieniem aneksu z dnia 24 czerwca 2013 roku. Złożenie jedynie wyciągu z treści aneksu nie pozwalało również na pełną weryfikację stosunku prawnego łączącego stroną powodową z pierwotnym wierzycielem. Także w przypadku aneksu do umowy nie dołączyła strona powodowa do pozwu załącznika do tegoż dokumentu zawierającego wykaz wierzytelności nabytych przez stronę powodową. Sąd pozbawiony został w ten sposób możliwości ustalenia czy i na jakich warunkach strona powodowa nabyła wierzytelność względem pozwanej.

Nie są w ocenie Sądu wystarczającymi dowodami wstąpienia strony powodowej w miejsce wierzyciela pierwotnego sporządzone przez (...) Bank S.A. we W. pisma z dnia 10 czerwca 2013 roku. Wprawdzie w treści wskazanych pism wierzyciel pierwotny informował pozwaną o zbyciu jej zadłużenia na rzecz strony powodowej na mocy umowy przelewu z dnia 7 czerwca 2013 roku, jednakże zmiana postanowień umownych mocą aneksu z dnia 24 czerwca 2013 roku mogła dotyczyć również kwestii zbycia wierzytelności z tytułu umowy o kartę kredytową nr (...). Z treści ust. 1.1 aneksu do umowy przelewu wynika, iż całkowita spłata wierzytelności objętych umową przelewu w dacie zamknięcia transakcji tj. 7 czerwca 2013 roku lub w okresie bezpośrednio ją poprzedzającym wyłączała daną wierzytelność z grona wierzytelności nabywanych przez stronę powodową. Strony umowy przelewu przewidywały również możliwość wystąpienia rozbieżności w brzmieniu załącznika nr 1 do umowy przelewu a załącznika do aneksu do umowy przelewu. W takowych przypadkach za wiążącą uznać należało treść załącznika do aneksu do umowy przelewu, czemu strony

dały wyraz w treści ust. 1.3 aneksu. Tym samym samo objęcie wierzytelności umową przelewu nie przesądzało o rzeczywistym jej nabyciu.

Strona powodowa nie przedstawiła żadnych dokumentów źródłowych wskazujących na wysokość i sposób naliczenia należności objętej pozwem ani w zakresie należności głównej, ani w zakresie skapitalizowanych odsetek, wobec czego Sąd pozbawiony został możliwości jakiegokolwiek weryfikacji źródła i zakresu zobowiązania pozwanej. Nie wiadomo bowiem, co jest podstawą oraz jakiego okresu dotyczy należność w kwocie 1 037,19 zł. Wszak uzasadniając podstawę roszczenia strona powodowa odwołała się do umowy o kartę kredytową nr (...)z dnia 28 listopada 2007 roku, jednakże analiza treści wskazanej nie pozwalała na ustalenie wysokości żądania określonych w pozwie należności. W treści przywołanej umowy wskazano jedynie wysokość przyznanego pozwanej limitu kredytowego oraz wysokość oprocentowania udzielonego kredytu, w tym oprocentowania w przypadku zwłoki w płatności. Strona powodowa nie przedłożyła żadnego dokumentu, z którego wynikałoby w jakiej wysokości pozwana posiadała zadłużenie względem (...) Bank S.A. we W., kiedy stało się ono wymagalne, a przede wszystkim, czy w ogóle istniało.

W przedłożonych przez stronę powodową wyciągach z umowy cesji oraz zmieniającego jej postanowienia aneksu nie została wskazana wierzytelność wobec pozwanej, zaś treść tychże dokumentów wskazuje, iż ich integralną część stanowiły załączniki – wykazy wierzytelności, których strona powodowa nie przedłożyła. Nie przedłożono również jakiegokolwiek umowy szczegółowej obejmującej przelew omawianej wierzytelności.

Dowodu przejścia uprawnień na rzecz strony powodowej oraz wysokości zobowiązania pozwanej nie stanowi również załączony do wyciągów z umowy przelewu i aneksu do niej zestawienie finansowe. Wprawdzie na zestawieniu tym widnieje imię i nazwisko pozwanej oraz rodzaj i data czynności bankowej, jednakże wobec nieopisania wartości znajdujących się w poszczególnych rubrykach nie sposób było uznać, iż wysokość wierzytelności względem pozwanej została w jego treści wskazana. Zestawienie to nie posiada oznaczenia, podpisu osoby go sporządzającej ani stosownej pieczęci, co uniemożliwia ustalenie na jaką okoliczność zostało sporządzone i przez kogo. Złączenie zestawienia finansowego wraz z odpisami wyciągów z umowy przelewu oraz aneksu do tej umowy pozwala jedynie przypuszczać, iż zestawienie stanowiło wyciąg z załącznika do któregoś ze wskazanych dokumentów – wykazu wierzytelności. Jednakże, jak już wcześniej ustalono, załączniki te mogły się różnić treściowo, a zatem nawet samo uznanie zestawienia za wyciąg z wykazu wierzytelności przy niemożności ustalenia z którego konkretnie wykazu został sporządzony, nie przesądzało o fakcie nabycia wierzytelności przez stronę powodową ani o wysokości zadłużenia pozwanej.

Umowa z dnia 7 czerwca 2013 roku odwołuje się do przelewu wierzytelności w rozumieniu art. 509 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Przepis ten reguluje sprzedaż wierzytelności oznaczonej co do tożsamości i dla skuteczności takiej transakcji konieczne jest precyzyjne oznaczenie przenoszonych wierzytelności.

Powyższe wskazuje, że strona powodowa nie przedłożyła Sądowi kompletnej umowy cesji, na którą się powołała, co z kolei powoduje uznanie przedłożonych dokumentów za niespełniających wymogów dowodu wiarygodnego i nie budzącego wątpliwości. To zaś stawia pod znakiem zapytania twierdzenia strony powodowej i zasadność jej żądania, bowiem umowa bez załączników jest niekompletna, a to dyskwalifikuje przedłożoną umowę oraz aneks jako stanowiące podstawę do nabycia wierzytelności wobec pozwanej.

Podkreślić należy, że dowodem potwierdzającym legitymację czynną strony powodowej mogłaby być wyłącznie kompletna umowa cesji wierzytelności.

Strona powodowa jest przedsiębiorcą korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej. Z tych względów powinna być świadoma zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony aktywnej. Przypomnieć jednak wypada, iż strona powodowa nie może się powoływać przed Sądem na dokumenty, nawet gdyby ich treść była znana pozwanemu, jeżeli nie zostały przedstawione jako dowody w sprawie. Przedstawienie dowodów w rozumieniu art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c. oznacza w wypadku dowodów z dokumentów po prostu ich złożenie do akt sprawy w załączeniu do pisma procesowego albo podczas rozprawy. Zatem strona powodowa zastępowana przez

profesjonalnego pełnomocnika powinna wykazać się należyłą aktywnością dowodową i w zakresie dokumentów przedłożyć je Sądowi wraz z pozwem. W przypadku zaś braku dokumentów uzasadniających roszczenie winna była jeszcze przed wszczęciem procesu zwrócić się do swojego kontrahenta z umowy cesji o przekazanie dokumentów niezbędnych do dochodzenia roszczenia. Zaniechanie strony powodowej w tym zakresie może tylko zadziałać na jej niekorzyść. Uznać zatem należało, iż strona powodowa w toku niniejszego postępowania wykazała się całkowicie bierną postawą.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.